

MAGYAR KURIR.

Nr. 3.

Indult Bétsből, Kedden, Januarius' 11-dikén, 1831.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Dec. 25-dikén költ Fels. végzésében, Tekintetes Csomai Csomay Pál Urat, Szathmár Vármegye 2-dik Al-Ispánját a' Tiszántúli Districtualis Táblához Tábla-bírónak kegyelmesen kinevezni.

A' mult December hónap 24-dikén számos polgári Kiküldöttség jelent meg a' Lembergi Polgármesternél, mellyre a' vala bízva, hogy a' városi polgárság nevében tenné ötöt bizonyossá azontán toríthatatlan hívségről, mellyel ennek minden tagjai az Ő Ts. K. Felsége Személyéhez viseltetnek, egyszersmind pedig azt is nyilatkoztassa ki, hogy ők mindenkor készek, nemcsak vagyonokkal, hanem ha a' szükség úgy hozná magával életeknek feláldozásával is a' Kormányzék intézeteit segíteni.

Megértvén Ő Ts. K. Felsége a' Lembergi Polgárságnak ezen kinyilatkoztatását, méltóztatott hív ragaszkodásokkal való kegyelmes tetszését tudtokra adani, hozzá tévén azt is, hogy Ő Felsége mindenkor meg volt győződve ezen város polgárjainak tántoríthatatlan hívségéről és buzgó készségéről.

O r o s z O r s z á g.

Sz. Pétervárában Dec. 25-kén a' következő Tsászári Nyilatkozatás tétetett közönségesse:

„Isten kegyelméből Mi I Miklós minden Oroszoknak Tsászárja és Egyedül Uralkodója 'sa't. 'sa't. adjuk tudtára minden Mi hív alattvalóinknak: Egy utálatos pártütés megrendítette az Orosz Országgal egyesítve lévő Lengyel Országot. Roszsz akaró emberek, kiket a' felejtethetlen Sándor Tsászárnak, hazájok nagylelkű vissza állítójának jótéteményei le nem fegyverkeztettek, és a' kik a' Tőle nékiek engedett törvényeknek oltalma alatt gondoskodásának gyümöltseivel éltek, fortélyokat koholtak titokban a' Tőle bé vitt rendnek felforgatására és tetteiknek kezdetét a' közelebbi Nov. 17-(29-)ikén pártütéssel, vérontással és a' Mi kedves testvérünknek Cesarevitsnek és Constantin Paulovits Nagyherczegnek életére való gonosz törekedéssel jelelték. Az estvéli alkonyodást használván, egy dühös néptsoport, mellyet feltüzelték, reá rohan Cesarevitsnek Palotájára. Ugyan azon időben, Varsónak több részeiben annak a' hazug hírnek hintegetésével, hogy az Orosz katonák a' békés lakosokkal öldösik, magokhoz tudák tsábítani és a' várost az Anarchiának minden rémségeivel bétölteni. Cesarevits arra határozta magát, hogy a' Véle lévő Orosz és a' híven maradt lengyel Seregekkel közel Varsóhoz helyben megálljon, és megtámadólag magát ne viselje, hogy elkerülvén minden alkalmatosságot az

új vér ontásra, az elterjesztett hírnek ízetlensége és hamissága világosan kitessek és a' városi Előjáróság időt és eszközt nyerjen a' jó gondolkozású lakosoknak segítségével, ha lehetne, az eltsábitottakat megtéríteni és a' rossz akarókat megzabolázni. De ez a' reménység bé nem tellyesedett. Az Igazgatótanács nem bírta a' rendet újra visszaállítani; szüntelen fenyegetetvén a' Pártosoktól és — eltávoztatása által a' Mitőlünk kinevezett tagoknak és újaknak felvétele által, kiket az Öszveesküvés fejei reája toltak — megváltozván öszvetételében, nem volt egyebet mit tennie, mint esedezve kérni Cesarevits et, hogy a' Varsóból Véle kiment lengyel katonaságot küldje vissza a' közönséges és magános sajátjának oltalmazására a' sokszoros rablások ellen. Tsak hamar azután egészen megoszlatott a' Tanács, és minden hatalom egy Generálnak kezébe adattatott. Azonközben híre futott a' lázzadásnak Lengyel Országnak minden tartományiban. Mindenütt ugyan azon eszközöket — a' fenyegetést, ámítást, tsalást — vették elő a' békés lakosoknak elterítésére. E' fontos és fájdalmas környülállások között Cesarevits mulhatatlanul szükségesnek találta engedni az Igazgatótanács kívánságának és megengedte a' kevés számú híven maradt lengyel Seregeknek, hogy Varsóba visszaterjenek a' lakosok személyje és sajátja bátorságának őrizetére. Maga pedig Ő elhagyta Lengyel Országot az Orosz Seregekkel, és Dec. 1-ső (13-dik) napján Vlodau faluba ment a' Volhynia i Kormánykerületben. Így méne tökéletességre a' talán már régolta elvégzett gonoszság. — Annyi sok viszontagságok után Uralkodásunknak árnyéka alatt békével és boldogsággal elven a' Lengyel nép, ehol újra a' pártütésnek és inségnek örvényjébe rohan

— és egy csoport könnyenhiők, noha a' közelgető büntetésnek félelmétől már is rettegve, bátorkodnak egykét pillantásig győzedelemről képzelődni és Néünk törvényes Uroknak feltételeket rakni. Oroszok! Ti tudjátok hogy Mi azokat boszszankodva visszavetjük; a' thronus eránt való buzgóságtól égő szívetek értik, a' mit a' Miénk érez. Az árulásnak első hírére a' ti feleletetek a' tántorithatatlan hívségnek megújított esküvése vala, és ebben a' pillantásban széles birodalmunknak egész kiterjedésében Mi tsak egy indulatot látunk. Mindenkinek szívében tsak egy érzés él, az a' kívánság, hogy Tsászárjának betsülete és a' birodalomnak sérthetlensége mellett tehetségét, vagyonát sőt életét feláldozhassa. Megindulva látjuk a' nép Hozzánk és a' Hazához való szeretetének e' nemes felbuzdulását, és szent kötelességünknek tartjuk arra a' megnyugtató szavaival felelni. Új áldozatok, új erőlködések nem fognak szükségesek lenni. Vélünk az Isten, az igazságnak Védője és a' hatalmas Orosz Ország egyetlenegy eldöntő tsapással tsendességre tudja kényteleníteni azokat, kik békéjét megháborítani merik. Hív Seregeink, kik nem régiben sokszoros diadalmakkal jelesbíték magokat, gyülekeznek már a' birodalomnak nyugoti határinál. Mi készek vagyunk a' hitszegést megbüntetni, de megakarjuk az ártatlanokat a' vétkeستől különböztetni, és megengedni a' gyengéknek, kik rövidlátásból vagy felelemből a' törvénytelenység árját követték. A' Mi lengyel Országunknak nem minden jobbágyai, Varsónak nem minden lakosai vevenek részt az öszveesküvésben és annak siralmas következéseiben. Sokan megbizonyították ditsőséges halálakkal, hogy ők esmerték kötelességjüket; mások — a' mint azt Cesarevits Nagy Hertzeg tudó-

sításaiból látjuk — a' kétségbeesésnek könnyeit hullatták, midőn visszatérni kéntelenek volnának azokra a' helyekre, hol a' pártütők uralkodnak. Ezek az Elámítottakkal és Megtsalattattakkal együtt, kétség nélkül ezek tészik a' tábornak és Lengyel Ország lakosinak nagy részét. Ezekhez fordulunk Mi, a' f. H. 5-kén (17-kén költ Felszóllításunkban, mellyben a' történt hit-szegésen való méltó bosszankodásunknak bizonyítása mellett azt a' parantsolatot bortsátjuk, hogy minden ön-hatalmaskodásoknak és törvénytelen fegyverkezéseknek vége légyen, és minden az elébbi lábra visszaálljon. Ez által még elsímíthatják hazájokfijainak vétkét, és megmenthetik Lengyel Országot a' gonosz megvakulásnak káros következéseitől. Midőn Mi nékiek ebben az egyetlen egy mentő eszközt megmutattuk, könyörülésünknek ezen munkáját adjuk tudtára minden hív alattvalóinknak, hogy belőle látnák a' Mi akaratunkat és erős elhatározásunkat, melly szerint a' Thronus és Haza jussainak bánthatatlanságát megoltalmazzuk, de a' bánkodó tévelygőknek megengedünk. — Oroszok! Tsászárotok példája szolgáljon néktek sinormértékül: Igasság bosszúállás nélkül; rettenhetetlenség a' hartzban a' birodalom betsülete és java mellett, a' megvakult ellenkezőknek gyűlölsége nélkül; szeretet és tisztelet a' Mi Lengyel Királyságunknak híven maradt jobbágyaihoz; kész akarat a' megbékülésre mindenekhez, kik visszatérnek kötelességekhez. Ti befogjátok tölteni reménységünket, valamint eddig bétöltöttétek. Maradjatok nyugalomban és békében, bízzatok Istenben, Orosz Országnak mindenkori jóltévőjében és Monarchátokban, ki rendeltetésének nagyságát és szentsegét esméri, melly abban áll, hogy birodalmának méltóságát és az Orosz névnek

digitsőségét sértellen feltartsa. Költ Sz. Pétervárbán Dec. 12-(24-)kén Krisztusnak 1850 dik és Uralkodásunknak 6 dik esztendejében. Miklós.

A' Lengyel Országi két Követek Herzeg Lubec ki és Gróf Jezierski tegnapelőtt olta itt vannak; de követségeknek, a' mint a' feljebbi Nyilatkoztatás bizonyítja, sikere nintsen. Az általok előterjesztett feltételek (hogy t. i. 1) a' Constitutio jövendőben a' maga egész tellyességében megtartassék, 2) a' hajdani lengyel tartományok, mellyek Orosz Országgal egyesítve vannak, Lengyel Országhoz kaptsolattassanak vissza, és 3) a' lengyel földön idegen Seregek ne légyenek) meg nem halgattattak.

General Gróf Orłow Sz. Pétervárból Brzes-litewski-be elutazott.

Moskai tudósítások szerint, a' Cholera nyavalya a' vég elmuláshoz közelgetvén, a' fő várost kerítő Kordon Dec. 18 kán eltöröltetett. Mindazáltal azok az egynehány házak a' városban, mellyekben még betegek feküsznek, rekesztve maradnak. Megmaradt a' Veszteglőház is Petrovskinál azoknak, kik Sz. Pétervárbá utaznak.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsó Dec. 30-kán. Az első Osz-tály gyalogság és a' gyalog Artilleriának első Brigádája General Krukoviecki vezérlése alatt a' Litvániai határ felé siető marsban megindult. — Az Altisztek Oskolájának minden nevendékjeit, kiket a' Dictator tisztekké kinevezett, Varsói Kormányozó Gener. Woyczinski sürgetve felszollította, hogy rendeltetéseknek helyére gyorsan siessenek, és 24 óra alatt útra induljanak. Azok kik az első Osz-tály gyalogsághoz tartoznak,

már el is mentek, azoknak is nagy része, kik a' második Osztályhoz vagy a' Visztula bal partjánál táborozó Gárda-Sereghez tartoznak.

Regement Orvos Stümer megújítja kérését a' lengyel aszszönyságokhoz, hogy lépést (Charpie, t. i. Sebekre) hordjanak hozzája, mivel a' mit eddig vittek vagy küldöttek, a' még kevés. — A' Varsói lakosok a' városra kivetett katonákon kívül, még 2000 gyalog és 400 lovas katonát készülnék adni.

A' Varsói Status-Ujság a' közönséges katonaszédésről ezt a' tudósítást adja: „Dec. 27-dik napjáig a' Kalisi Kerület 18,545, a' Wieluni Kerület 19,176 és a' Petrikaui Kerület 19,125 embert fegyverkeztetett fel; és így a' károm Kerület együtt 56,642 embert. De ide nintsen bele számlálva a' Kalisi lovas Önkéntvállalkoztaknak regementje, melly már 717 főből áll, sem a' Petrikaui Vadászok tsapatja.

Alexotából (az Augustovi Vajdaságban) jött levelek szerént az Orosz határ mindenütt szorosán el van zárva, és se ki- se bé- senki nem botsáttatik. A' kinek valami hivatalos dologban útaznia kell, annak melléje egy katona kíséző rendeltetik, és erőssen megmozák nintsenek e' gyanús Irások nála. Az Orosz Seregek gyülekeznek a' határhoz. A' Litvániai tábor Sokolka körül vonul össze felé, és a' regementekben lévő lengyel tiszteket más regementekbe által-rakják. General Palen regementjei is mozognak. Litvaniában és Volhyniában sokakat, kik az Orosz Igazgatás előtt gyanúsok, megfogtak és Orosz Ország belsejébe elvittek. Ezek között vagyon a' Költő Korzeniowski.

Krakói tudósítások szerént, Varsóba levelek jöttek Sz. Pétervárból Dec. 24-kéről, Hertzeg Lubecz-

ki Urtól, mellyek jelentik, hogy a' Péterváriba küldött Lengyel Követség oda megérkezett. de még akkorig Ő Felső-généla' Tsászárnál audientziát nem nyerhetett, hanem tsak Vice-Cancellarius Gróf Nesselrode Urral értekezett.

Frantzia Ország.

Páris Dec. 29-kén. Az új Crisis, melly a' közelebbi napokban fejünk felett lebegett, szerentsésen kiállottuk. A' háborgások letsendesedtek. — A' tanulók éretlen Protestatiojának semmi következése nem leve, annál egyéb, hogy a' Közönség az idétlen nyakasságot benne dorgálná, és Marsal Soult (Hadi Minister) a' Polytechnistákat, kik egyenesen az ő felvígyázalja alatt állanak, árestomra büntetné, hogy az ifjúi hévnek módja és ideje lehessen meghűlni és letsilapodni. — General Lafayette, ellent nem állván a' Királynak szíves előterjesztései, megmaradt állhatatosan feltételében és a' Nemzeti Gárda fő kommandóját letette. De az ő kilépése, nem kevés tsudálkozásunkra, igen kis Sensatiót okozott, és kivévén, hogy 600 tanulók szép rendben hozzájamentek Sajnálkozásokat jelenteni, még eddig semmi más jele nem mutatta magát az elégedetlenségnek vagy sajnálkozásnak az ő elbotsáttatása miatt. — Ki lépett vele barátja is Dupont Ur a' Ministerségből, és helyébe Merilhou Ur (eddig a' nyilvános Oktatásra ügyelő Minister) leve Petsét-Örzővé és Justitz Ministerré. Barthe Ur pedig a' nyilvános Oktatásnak Ministerévé kineveztetett. — General Gróf Lobau a' Párisi Nemzeti Gárdának fővezére lakását a' Louvre Palotában vette. — Ujabb megzavartatása a' szerentsésen és tökéletesen helyre állott rendnek, egyáltalában nem hihető. Nem azért mintha a' mos-

tani Igazgatásnak ellenségi t. i. a' Republikanismusra áhítózó Ultra-liberalisok és a' X Károly után sohajtozó Bourbonisták mátol fogva annak barátivá lettek volna. Ők természetesen maradnak a' régiék; de hadd maradjanak! azt nékik senki vétkül nem tulajdonítja, tsak hogy értsék meg tehetetlenségeket a' Többség ellen, elnémúljanak, a' törvénynek fejet hajtsanak és a' köz rendet 's tsendet ne háborgassák. Alkalmatosság, melly e' két különböző felekezetet jövendőben újra egyesítse, (a' minémű most az Ex-Ministerek pere volt) alig gondolható. Másfelől az új rendnek megmaradását kiáltó Polgárságnak szava naponként erősebb. A' háborgós revolutionalis állapotnak következesit mind inkább inkább érezzük a' Fő városban. A' Kereskedés megakadt, a' Hitel leszállott, az elkezdett ezerfele, munkák vagy építések félbenszakadtak; a' gazdag Idegenek, kik-től Páris így tél idején milliomokatszokott húzni, eltávoztak 's a' t. Illyen környülállások között nagyon természetes, hogy az új Igazgatásnak erősödését mindenek szívesen kívánják és segítik. Ez az oka, hogy még az olyan hatalmas emberek is mint L a f a y e t t e, D u p o n t 's a' t. megválása (az Igazgatástól) és az Oppositionhoz való általmenetele hidegen fogadtatik.

A' M o n i t e u r Dec. 29 kéről így szól: „Minden Posta, melly a' Megyék-ből jő, újabb bizonyosságát hozza annak, hogy a' feljebbi napokbeli zenebonák Párisban tsak arra adtak alkalmatosságot, hogy a' Megyéknek Patriotismusa és a' Királyhoz 's az 1830-iki Chartához való szeretete magát annál hatalmasabban kimutassa. Versaillesben, Dieppeben, Rouenben a' Nemzeti Gárda megajánlotta szolgálatját Párisi társainak, ha szükség lenne reája, a' rendnek visszaállításában. V i e n n e Megye már Fel-

írást készített a' Királyhoz, mellyben kéri, hogy szabad legyen néki magát a' Párisi Nemzeti gárdával egyesíteni, a' békételemeknek megszabolázására. A u b e, S a r t h e, S o m m e, E u r e, T o u r s 's a' t. Megyék a' Párisi Nemzeti Gárda viseletével elevenen sympatizáltak. — A' rendezavaró Anarchisták íme tudják a' tapasztalásból, hogy a' Párisi Polgárok-nak (kikből a' Nemzeti Gárda áll) szeretete a' rendhez és szabadsághoz tántorithatatlan; útazzák be Megyéinket — 's látni fogják, hogy a' Megyék polgárjai a' Párisiaknál nem hidegebb barátjai az 1830-iki Chartának és a' Polgárkirályságnak.“

A' L y o n i P r e c u r s e u r ekként ír: „Frantzia Országnak van Chartaja, mellyet maga szerzett, van Királyja, kit maga választott. Frantzia Országot bántja, a' ki a' béhozott és megálítóit új rendet háborgatja. Revolutio nekünk többé nem kell. A' Párisi tsötselek nép, melly a' Fő város tsendességét megzavarta, nem Páris; és Páris maga nem Frantzia Ország. A' Megyék és Városok az Országban, ha úgy történék, készebbek Párisal közös ügyet nem tartani, mint a' mostani rendnek felforgatását megengedni 's a' t. 's a' t.

A' R ö v e t e k H á z á n a k Dec. 27-diki Ülésében a' Nemzeti Gárda Organisatiojáról szöllő törvény vitattatott. L a f a y e t t e Ur felállván, a' következő beszédet tartotta: „Uraim! Egy szomszéd Országban az a' szokás, hogy minden személy, ki valamely fő tisztségből, mellyet viselt, kilép viseletéről magyarázatot adjon. Engedjékmeg kérem nékem e' példát követni. A' mondatott közelébb e' Gyűlésben, hogy a' Nemzeti Gárdának Fővezérsége (kitől más fél milliom nemzeti gárdisták függenek) olyan tisztség, melly a' mi szabad Institutioinkkal

Őszve nem férhet. Én magam így gondolkoztam, így éreztem, már ezelőtt 40 esztendővel, midőn 3 milliómnyi Nemzeti gárda kívánt vezérjének és én a Kommandót fel nem vettem. Midőn a mult Juliusban az Országnak Főhelytartója és későbbben Királyunk ugyan ezen Kommandónak felvételére engemet felszólítana, nem fejeztem ugyan ki szóval e' gondolkozásomat, de fel volt nálam téve, hogy a' Fővezérséget elébb vagy utóbb letégyem; elébb ha marad a' békesség, későbbben ha háború találna lenni. Collegáimnak (a' Ministereknek) nagy része azt látszott hinni, hogy jobb lenne nekem egyszeriben kilépnem, annál fogva én nem akartam többé elvárni azt a' 14 napot, míg a' jelen törvényjavallatnak, melly ama fővezérséget nyilván eltörli, vitatása véget érne. Ime tehát én újra egyike vagyok az Uraknak. Mi mindenkor egyesek maradunk, ha arról foly a' szó, hogy a' külső vagy belső megtámadások ellen harcoljunk. Mert nem változtattuk meg választott mondásunkat: Szabadság és nyilvános rend! Azomban több szabadsággal is fogom ezután magamat kifejezhetni, minthogy tisztséget többé nem viselek. Ha valami háborgatás fenyegetne bennünket, akkor bizonyosan megint találkozni fogunk ugyan azon zászló alatt. A' szóllószékekkel és a' Sajtóval, melly annyi nagy szolgálatokat tett eddig is, diadalmaskodni fogunk, minden akadályokon, mellyek a' Haza szabadságát és függetlenségét érhetik.“ (Nagy tetszés)

A' Követek Házának Dec. 28-iki Ülésében folytattatott a' Nemzeti Gárda rendbeszedéséről szólló törvényjavallatnak vitatása, de a' mellyet tsak hamar félbe szakasztott egy Követnek (Rambuteau Urnak) azon kívánsága, hogy a' Ministerium adna világosítást a' feljebbi napokbeli történetekről és a' dolgoknak

jelen állapotjáról. A' Ministeritanátsnak Elölülője Lafitte Ur felállván, monda; „A' Ministerium mindenkor kész világosításokat adni, a' miket a' Ház tőle kíván. Nem mentség azomban az, a' mit tőle most kívánnak és a' mit ő ad; mert a' Ministerium érzi, hogy kötelességei között egyet is el nem mulatott; hanem Világosítás, magyarázatja annak a' Systemának, mellyet követ. — Sokszor kérdezték azt már a' Ministeriumtól, mitsodás és miben áll az ő Systemája? Egy ilyen általános kérdésre Uraim, nem lehet egyebet egy általános határozatlan feleletnél adni; ma mindazáltal módunk vagyon benne ennek a' mi Systemánknak millyenségét Factumokkal is világosítani és megmagyarázni miképpen értsük mi azt és miképpen szoktuk végre hajtani. (Nagy tsend) A' Külföldre nézve a' Ministerium alapul felvette a' Bele nem avatkozás Principiumát. A' Szent Szövetségnek a' feljebbi időkben a' volt a' tzelja, hogy a' Népek szabadságát mindenütt, valahol tsak magát mutatná, közös iparkodással nyomják el; a' Frantzia Országtól kikialtott új Principiumnak ollyannak kellett természet szerént lenni, melly a' szabadságnak mindenütt, a' hol az kitsirádzik — de jól megjegyezve, természetes úton, magától kitsirádzik — szabad játék kört engedjen. A' bele nem avatkozás principiumának kettős volt a' tzelja; egyik hogy a' szabadságnak mindenütt tekintetetszeressen, de terjedését sehol ne siettesse — mivel a' szabadság tsak ott jó, hol honnyi gyümölts, az idegen földekről plántált szabadság nem szokott tenyészni — másik, hogy a' Hatalmasságok, kik talán magoknál honnyi háborúságoktól felnének, megnyugtattassanak. Senki se avatkozzék többé a' más dolgába! Ez a' Principium, melly Hazánk tekintetét

Európa bátorságával egyesítette, nem valami szükségbe segítő, hanem mély igazság, melly Politikánkban uralkodik. Azonközben ennek kimondása nem elég, attól függ minden miképpen alkalmaztatjuk azt tselekedettel. Ez az alkalmaztatás is meg van, és fényes bizonyosságát adja annak, hogy ez a Principium nem a gyengeség palástja, hanem bölts, tisztán és visszavonhatatlanul kimondott Maxima. (Folytatása következik.)

Német alföldi Királyság.

Hága Dec. 30 kán. A Királynál tegnapelőtt Kabinétgyűlés volt, melly délutáni 2 órától fogva estvéli 8 óráig tartott. Az után pedig 10-edfél órakor a külső Ministernél több Hatalmasságoknak Követei, együtt Conferentziát tartottak, mellynek mihelyt (éjfél tájban) vége lenne, a Külső Minister a Királyhoz a Conferentziának resultatumát megvitte. — Mind a Ministeri tanátskozásnak mind a Conferentziának tárgya, hihetően Belgium volt, de egyébaránt felöle és belöle még semmi közönségesé nem tétetett.

A Staats-Courant Dec. 29-kéről, a Maestricht mellett esett tsatátskáról ezt a tudósítást adja: „General Dibbets Maestricht várának vezérje írta vala már Dec. 22-kén is, hogy a Belgák a nevezett várhoz nem kiserővel közelgetnek, ott alkalmatlankodnak, a többek közt az Aachenből járó postát Keerben (más fél óra járásnyira Maestrichtől) egész nap feltartoztatták. Ugyan azon General későbbi levelében jelenti, hogy Dec. 23-kán reggel a várból a környéknek megkémlélésére kiküldött Hollandiai Seregek között és a Belgák között hartzra került a dolog. Tüzet ök adtak először a mi katonáinkra, de meglakoltak érte

és hátraveretlettek. A 8 ik gyalog regimentnek egy Bataillonja magát vitézül viselte. A mejj-vasasoknak egy Svadronja, Kapitán Morbotter alatt a nedves földnek lágysága miatt nem dolgozhatott. Főhadnagy Clement az Artilleria 3 ik Bataillonjából magát különösen megkülömböztette 's a' t. Egyébaránt a General írja, hogy a fegyverszünet részünkről nints meg rontva, de a Belgák lassanként a várhoz már annyira közelítettek, hogy miattok a környéket recognoscirozni sem lehetett, annál fogva szükséges volt őket egy kisség hátra nyomni.

Brüsszel Dec. 29-kén. A Nemzeti Gyűlés Dec. 26, 27 és 28 napjain a Constitutio alap-rajzának Vítatását folytatta. Némelly tikkelyek heves vetélkedésre adának okot, a millyenek p. o. a XII tikk. „Egy Pap is hozzá ne kezdjen addig az Esketésnek egyházi tzerimoniájához, míg a Felek meg nem bizonyították, hogy ök a Polgári Elöljáróság előtt alkukötésre léptek egymással.“ a XIV tikk. „A Sajtó szabad. A Censura soha bé nem hozattathatik“ és a XV tikk. „A Belgáknak jussok vagyon békésen és fegyvertelenül (valami dolog felöl való tanátskozásra) öszvegyűlni. Elöre engemet kérni reá nem szükséges.“ — Egy Követ (Barthelemy Ur) azt mondotta ez utóbbi tikkelynek feljövetelekor, hogy ha illyen tikkelyeken épül mint talpköveken a Constitutio, úgy Belgiumnak nem szabadságot, hanem zabolátlanságot készít a Nemzeti Gyűlés.

A jövedelmes Budget 1831 Esztendőre, a mint azt a Finantz-igazgatás a Nemzeti Gyűlésnek bémutatta, 36,626,757 forintra vagyon számítva; a Költségek ugyan azon esztendőre 26,881,944 forintra vagynak vetve; e'

szerént maradék felesleg lenne 9,744,813 forint.

N é m e t O r s z á g.

Münkhen Jan. 2-dikán. Ő Fge a' Király, a' Fő városi tanátsnak közbenjárására és kérésére, Dec. 29-diki Végzését (az Universitásnak ideigleni bezárattatása felől) méltóztatott kegyesen felfüggeszteni, azzal a' feltétellel, hogy a' tanulók késedelmezés nélkül vissza térvén a' rendre és a' törvényeknek tisztelésére, magokat a' Királyi kegyelemre érdemesekké fogják tenni.

M a g y a r O r s z á g.

Poson Jan. 7-dikén. A' Könyörülő Szerzetes Barátok Korházába 1829-ben Nov. 1-ső napjától kezdve 1850-dik eszt. Oct. utolsó napjáig 1553 betegek vétettek fel, és ápolgattattak. Ezek között voltak vallásokra nézve 1452 Rom. Katholikusok, 100 Augsburgi és 12 Helvétziai Vallástételt tartók 3, ó-hitű Görög szertartásúak, 6 Zsidók. Közülök 15-en haldokolva vitettek bé, 129-en meghaltak. 1424-en pedig meggyógyulva botsáttattak el. Ugyan ezen idő alatt az Ausztriai birodalomban lévő Ápoló Rendnek minden intézeteiben 19,147 betegek fogadtattak bé 's ápolgattattak, kik között 1852-en voltak Protestánsok és 101 Zsidók. Közülök 252 ten haldokolva vitettek be a' Monostorba, 1700 an holtak meg, és 17,447-en felgyógyultak.

Azon köz örömben, melly Felséges Austriai Ts. K. Fő Hertzeg Ferdinand

ezen néven Ötödik Apostoli Magyar Király, Po'sonyban a' közelebb le folyt esztendőben September 28-dik napján történt Koronázásának alkalmatosságával, minden Magyar szívet megtöltött, a' Haza és Király eránt igaz szeretetre, tántoríthatatlan hűségre, 's tőle kitelhető módon, szívvel észszel és értékkel kimutatandó szolgálatra gerjesztett: részesült a' Tudományok öregbítésére, 's azok által a' durva Erköltsök szelídítésére, pallérozására és jobbítására szentelt; 's rendeltetése nagy tzeljának valóban már sok szép példajit adott Rendje is a' Magyar és Erdély Országi Kegyes Oskoláknak. És ezen köz örömben való részvételét a' két Magyar Haza előtt nyilván valóvá tette, a' nevezett alkalmatosságra, igaz hazai fijúi érzéssel, Deák, Magyar, és Német nyelven írt, 's Budán ki is nyomtattatott szép és velős Versekkel. Mellyek közzű! a' Deákot és Magyart szerzette Jallo s i t s András Úr, Kegyes Oskolák Rendén lévő Tanító; a' Németet pedig G r e s c h n e r Innotzent Úr, Máramaros Vármegyében a' Szigeti Kegyes Oskolák Rectora. Mind egyik Versezet méltó ditsekedése azon nyelv Literaturájának: mellyen íratott.

A' pénz folyamát Januárius' 10-dikén;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 95
Az 1820-béli sorsosok, 169 2/5
Az 1821-béli hasonlók, 118 1/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 50 1/2 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1077 1/2 for. ton,
Conv. Pénzben.